

РЕШЕНИЕ

№ 1563

гр. София, 10.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 14.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **12275** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.118, ал.3 КСО.

Образувано е по жалба на Е. Е. Н. срещу Решение № 1040-21-1155/12.11.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалбата срещу Разпореждане №РВ-3-21-01013481 от 12.10.2021г. на длъжностно лице, с което е разпоредено да възстанови недобросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност, поради общо заболяване в общ размер 949,81лв – главница и лихви.

Според жалбоподателката решението противоречи на материално-правните разпоредби, постановено е в нарушение на процедурните правила и в несъответствие с целта на закона. Счита, че не е упражнявала трудова дейност в процесния период, била е замествана от друго лице, тъй като е била във временна неработоспособност и не тя, а другото лице е получило възнаграждението за периода на заместването. Административният орган не е изследвал тези обстоятелства, постановил е решението само въз основа на подадените от осигурителя данни по чл.5, ал.4 от КСО, като не е установил дали реално е било осъществена трудова дейност от Е. Е. Н..

В съдебното заседание жалбоподателката се явява лично и с адв. М., поддържа жалбата, претендира разноски.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С. – град чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на исканото адвокатско такова.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С разпореждане № РВ-3-21-01013481 от 12.10.2021г. на длъжностно лице по реда на чл. 114, ал. 3 от КСО е разпоредено на Е. Е. Н., да възстанови недобросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване, по болничен лист с № Е20180329425 за периода от 29.01.2018 г. до 02.03.2018 г. вкл.

Установено е, че от осигурителя [фирма] за Е. Е. Н. е представено Удостоверение приложение №9 (към чл.8, ал.1 от НПОПДОО) по болничния лист. В данните, подадени от работодателя по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за месец януари 2018 г. за лицето са отразени: 19 отработени дни и 3 дни, с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО; за месец февруари 2018 г. за лицето са отразени: 20 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО и за месец март 2018г. за лицето са отразени: 2 отработени дни и 2 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО с последен ден в осигуряването - 07.03.2018 г.

По реда на Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване на Е. Е. Н. е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност за месец февруари 2018г. и за месец март 2018г. - за 22 работни дни в размер на 694,70лв.

Същевременно, след изплащане на паричното обезщетение по болничен лист с № Е20180329425 по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО, за Е. Е. Н. са подадени данни от осигурителя [фирма] за месец януари 2018г. с вписани 22 работни дни с осигурителни вноски без дни във временна неработоспособност, за месец февруари 2018г. с вписани 20 работни дни с осигурителни вноски без дни във временна неработоспособност и за месец март 2018г. с вписани 21 работни дни с осигурителни вноски без дни във временна неработоспособност.

При извършената проверка в електронния регистър на болничните листове и решенията по обжалването е установено, че на Е. Е. Н. за времето от 29.01.2018г. до 02.03.2018г. вкл. е издаден единствено болничен лист с №Е20180329425.

Горните данни са довели до извод, че по отношение на Е. Е. Н. е изпълнен състава на чл. 46, ал. 3 от КСО: „ Парично обезщетение за временна неработоспособност и за бременност и раждане не се изплаща на лица, упражняващи трудова дейност, която е основание за осигуряване за общо заболяване и майчинство през периодите, за които са издадени актове от здравните органи.“ Прието е, че ни лицето неоснователно са изплатени парични обезщетения, поради общо заболяване по болничен лист с № Е20180329425 за периода от 29.01.2018г. до 02.03.2018г. вкл. в общ размер на 694,70 лв., поради това, че същата е упражнявала трудова дейност, която е основание за осигуряване за общо заболяване и майчинство по трудово правоотношение в [фирма], с което е нарушен режимът, определен от здравните органи. Издадено е процесното Разпореждане № РВ-3-21-01013481 от 12.10.2021г. на длъжностно лице по реда на чл. 114, ал. 3 от КСО.

За Е. Е. Н. няма издаден втори болничен лист за периода 29.01.2018г. до 02.03.2018г. вкл. и няма данни за представено от осигурителя [фирма] Приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване за представен болничен лист за периода. При извършената проверка на дружеството на 10.11.2021г. е установено, че на 17.10.2017г. на основание чл. 67, ал.

1, т. 1 от КТ и във връзка с чл. 70, ал. 1 от КТ е сключен трудов договор с Е. Е. Н., считано от 18.10.2017г. за длъжност „Работник гардероб“, с продължителност на работния ден 4 часа, седмично - 20 часа, с основно трудово възнаграждение 230 лв. Със Заповед № 60 от 02.07.2018г., на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ трудовото правоотношение е прекратено. От представените от осигурителя разплащателни ведомости за изплатени възнаграждения за м.01.2018г., м.02.2018г. и м.03.2018г. се установило, че за Е. Е. Н. осигурителят е начислил/изплатил трудови възнаграждения:

-за м.01.2018г. в размер на 214,49 лв., сумата е получена срещу положен подпис;

-за м.02.2018г. - 20 отработени дни на 4 часов работен ден при осигурителен доход - 276.42 лв.; Сумата за получаване за м.02.2018г. е в размер на 213,66 лв. и е получена срещу положен подпис;

-за м.03.2018г. - 21 отработени дни на 4 часов работен ден с осигурителен доход - 276.42 лв.; Сумата за получаване за м.03.2018г. е в размер на 214,49 лв. и е получена срещу положен подпис.

Осигурителят е представил дневник за завеждане на представени документи за изплащане на парични обезщетения и помощи от който е установено, че за периода от 29.01.2018 г. до 02.03,2018 г. вкл. болничен лист на Е. Е. Н. не е заведен.

При извършена проверка в Регистъра на осигурените лица е установено, че осигурителят [фирма] е подал коректни данни по чл.5, ал.4, т. 1 от КСО.

Като свидетел в съдебно заседание е разпитана С. П. Б. – бивша колежка и приятелка на жалбоподателката от заведение „Б.“. Сега не работят заедно, но когато на Н. ѝ се налага и я помоли, свидетелката поема нощната ѝ смяна като гардеробьерка. На въпрос на съда отговаря, че няма проблем да замества Н. по този начин, т.е. без какъвто и да било договор с работодателя [фирма] и дори без знанието му, а само по лична молба на жалбоподателката. Когато я замества, след като приключи смяната, идва някой от заведението и плаща надницата на гардеробьерките в брой, без да се интересува кой е работил. Последно Б. е замествала приятелката си преди ковид епидемията. Работи друго през деня, а нощем замества Н., когато ѝ се налага.

При така установените факти, съдът намира следното от правна страна.

Жалбата е допустима като подадена от лице, което има правен интерес и в законоустановения срок, поради което е допустима. Разгледана по същество се явява неоснователна.

Оспореното разпореждане и потвърждаващото го решение са издадени от компетентни органи, при спазване на административно-производствените правила, но при неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 8. ал. 1 от Наредбата за медицинската експертиза, на осигурените лица, които работят при повече от един работодател/осигурител, се издава повече от един екземпляр на болничния лист за представяне пред всеки от тях. В графа "бележки" на болничния лист се изписва броят на работодателите или осигурителите, за които е издаден. Според чл. 46, ал. 3 от КСО, парично обезщетение за временна неработоспособност не се изплаща на лица, упражняващи трудова дейност, която е основание за осигуряване за общо заболяване и майчинство през периодите, за които са издадени актове от здравните органи.

Чл. 114, ал.1 от КСО постановява, че недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили, заедно с лихвата по чл. 113.

Тъй като жалбоподателката не е представила болничен лист пред вторият си работодател, с когото е имала сключен трудов договор за длъжността „гардеробиер“ за непълно работно време - на четири часа (на лист 45 от делото) и дори не го е информирала за отсъствието си, поради временна неработоспособност за времето от 29.01.2018г. до 02.03.2018г., то подадената от осигурителя [фирма] информацията по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО е коректна. Трудовият договор е into ito personae, т.е. с оглед личността на работника/служителя и той единствено има права и задължения по него, които не може да прехвърля на други лица. Извършеното „заместване“, за което свидетелства приятелката на жалбоподателката е изцяло в нарушение на правилата на чл.259 от Кодекса на труда, уреждащ вътрешното заместване на отсъстващ работник/служител. Не е от значение в случая обективната невъзможност на жалбоподателката в периода 29.01.2018г. до 02.03.2018г. да работи като гардеробиерка, поради болест, както неоснователно се претендира в жалбата, нито фактически полагала ли е труд, а юридическото положение, което видно от наличните по делото доказателства е, че тя е нарушила правилата, както на осигурителното, така и на трудовото законодателство. Незнанието на закона никого не извинява и в този смисъл от страна на Н. е налице недобросъвестност по отношение на полученото парично обезщетение по болничен лист №Е20180329425. Ето защо, тя следва да възстанови получените суми, заедно с лихвите. Направените в съдебното заседание от адв. М. уточнения, че е работила само три дни в седмицата, което не отговаряло на декларираното от работодателя не касае настоящия спор, тъй като юридическото положение, на което жалбоподателката се е съгласила, полагайки подписа си в трудовия договор от 17.10.2017г. и във ведомостите за получени трудови възнаграждения за 22 отработени дни на 4 часов работен ден е различно. Действителността на този трудов договор не е предмет на настоящото производство, поради което възражението е неотносимо.

Оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са законосъобразни, а жалбата следва да се отхвърли, като жалбоподателката дължи заплащане на поисканото от ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100/сто/ лева на основание чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.24 от НЗПП.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК, вр. чл. 118 КСО Административен съд София– град, III Отделение, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Е. Н. срещу Решение № 1040-21-1155/12.11.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалбата срещу Разпореждане №РВ-3-21-01013481 от 12.10.2021г. на длъжностно лице, с което е разпоредено да възстанови недобросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност, поради общо заболяване в общ размер 949,81лв – главница и лихви.

ОСЪЖДА Е. Е. Н. да заплати на ТП на НОИ С. – град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100/сто/ лева.

Решението е окончателно, предвид размера на материалния интерес и на основание чл.119 от КСО.

СЪДИЯ: